

ΠΟΥΛΟΛΟΓΙΑ

Πρὸς τὸν Ἀσμοδαῖο,

Εἶναι ἀπὸρον πῶς ἀνεπτυγμένος διάβολος, οἷος δὲ Ἀσμοδαῖος, ἔγραψεν δσα ἔγραψε τὴν παρελθοῦσαν Κυρικήν περὶ πανεπιστημιακῶν πούλων. Ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀσμοδαίου γενομένη τῶν ἐπιστημόνων διαίρεσις εἰς πούλους καὶ μὴ πούλους ἐφάνη τῷ στὶς πολλοὺς λίκεν παράδοξος. Καὶ εἶναι μὲν βέβαιον, ὅτι πλεῖστοι δυστυχῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα εἰσὶν οἱ οὗτοι σκεπτόμενοι καὶ ἐκ τῶν μωροκύτων καὶ ἐκ τῶν μὴ μωροκύτων, ἀλλὰ τὰς σκέψεις ταύτας τὰς δοπίκες σπανίως τινές ἐκστομίζουσιν οὐδέποτε πρέπει τις νὰ γράψῃ. Κατ’ ἄλλον τρόπον δὲ; δικιρεύωσιν οἱ τοῦ πανεπιστημίου καθηγητάκι, καὶ ἡ δικίρεσις εἶναι εὔκολος, ἀλλ’ δὲ λείψωσιν αἱ στατιστικαὶ τῶν πούλων. Ἀλλ’ ἐὰν δὲ Ἀσμοδαῖος ἐπιμένῃ νὰ φρονῇ, ὅτι αἱ τοπικὲς δικιρεύσεις τῆς Ἑλλάδος πρέπει ως ἐν ἀλλῃ βουλῇ ἀριθμητικῶς καὶ διὰ κουκίων νὰ ἀντιπροσωπεύωνται καὶ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ καὶ ὅτι τὸ ποῦλος ἔκεινο τὸ τακαίπωρον εἶναι τὸ χρηκτηριστικὸν τοῦ μωροκύτισμοῦ, τότε, δὲ μὴ παρκενευθῆ νὰ ἀκούσῃ, ὅτι ἐπὶ 92 καθηγητῶν καὶ ὑφηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου 12 εἶναι πούλοι. Εὐτυχῶς οὔτε δὲ Ἀσμοδαῖος σπουδάζων ἔγραψεν ἐκεῖνα τὰ περὶ πούλων, οὔτε δοιοι οἱ πούλοι εἶναι μωροκύται, οὔτε δοιοι οἱ μὴ πούλοι μὴ μωροκύται.

Εἴς πούλος μὴ μωροκύτης.

ΣΗΜ. Οἱ Ἀσμοδαῖοι θὰ εὑρισκεν εὐκόλως τὸ μέσον νὰ κάμῃ ἀλλην σούχραν στατιστικὴν τῶν πανεπιστημιακῶν οὐχὶ ἐκ καταλήξεων, ἀλλ’ ἐκ τῆς ἀξίας των· ἀλλ’ ἐπιμένει εἰς τὴν πουλολογίαν του, ἀφοῦ δυστυχῶς ἡ ἀξία δὲν εἴναι πάντοτε τὸ γνώρισμα τῶν ἀκλεκτῶν. Καὶ ἡμεῖς παραδεχόμεθα, ὅτι ὑπέρχουσιν ίδαι καὶ άδαι χειρότεροι ἀπὸ πογλογες, καὶ πογλοι μὴ μωροκύται καὶ μωροκύται μὴ πογλοι, ἀλλ’ ἀπόδειξις, ὅτι κακλὸν ἦτο νὰ γίνῃ μίκη φοράν καὶ αὐτὴ ἡ στατιστικὴ εἴνε, ὅτι τόσος λόγος γίνεται περὶ αὐτῆς. Σημειώσκετε, ὅτι εἰς τὴν διαβολικὴν ἡμῶν φύσιν δὲν ἀπαρέσκει διόλου νὰ παρακκλέσωμεν τὸν εἰδίκον ἀπογραφέας ἡμῶν κ. Στατιστικόπουλον νὰ ἀριθμήσῃ καὶ ἀλλέως τὰ κουκία τῶν πανεπιστημιακῶν, τόσον τῶν 60 καθηγητῶν δον καὶ τῶν 25,000 ύφηγητῶν πρὸς γενικὴν εὐχαρίστησιν καὶ πούλων καὶ μὴ πούλων. Ἀλλ’ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἔχει νὰ ἀσχοληθῇ περὶ τὰ κουκία τῶν ἀκλογῶν.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

— Ἀφεντικό! παράξενο πρᾶγμα! κακὸς οἰωνός.
— Τί τρέχει;
— Οἱ ποντικοὶ μοῦ φάγκνε τὰ παπούτσια.
— Αἴ, καὶ μ’ αὐτό;
— Δὲν σᾶς φάνεται παράξενο;
— "Οχι" παράξενο θὰ μοῦ ἐφάνετο ἂν τὰ παπούτσια
ἔτρωγκν τοὺς ποντικούς!

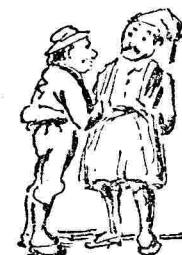
"Αλεπτος παυσανίκς εἰσέρχεται εἰς καφενεῖον καὶ διατάσσει φιάλην εύρωπαίκου οἴνου. Ἄφοῦ τὴν ἔπιε, πλησιάζει πρὸς τὸν καφεπώλην καὶ ἐρωτᾷ.

— Ἐπληρώσατε σεῖς αὐτὴν τὴν μποτίλια;
— Βέβαια.
— Τότε εἶνε περιττὸν νὰ τὴν πληρώσω κ’ ἔγω.
Καὶ ἀπέρχεται ἀφίνων αὐτὸν ἐκθυμίζον.

"Οἱ κόπροι ὑπερετιμήθησαν ἐν Αἰγιαλείᾳ, διότι, ἐννοήσαντες οἱ κτηματίκι τὴν ὁφέλειάν των, ἐπεδόθησαν δρυπτικῶς εἰς τὸν κοπρισμὸν τῶν κτημάτων των."

(«Κιβωτός» Αἰγαίου)

— Κακὸ τομάρι αὐτὸς δὲ Τομαρόπουλος, δὲ μισὸς ἔμεινε καὶ ὅμως διγχύνει.

— Τὸ Ἐθρικὸν Πτεῦμα λέει πῶς εἶνε τρελλός.

— Καὶ αὐτὸν ἦνε, ποῦ δὲν τὸ παθε, η παροιμία λέει πῶς ἀπὸ τὸν τρελλὸν καὶ μεθυσμένο μαθαίνεις τὴν ἀλήθεια.

Οἱ ΑΣΜΟΔΑΙΟΙΣ συνιστᾶ εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ διδαχθῶσι τὴν ἴταλικὴν γλῶσσαν καὶ ἴδιας τὴν ἴταλικὴν φτιλολογίαν τὸν κ. Γ. Σ. Χοϊδαν, ἐπὶ ἔτη διαμείναντα ἐν Τοσκάνῃ. Πληροφορίζει πλειότεροι δίδονται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἀσμοδαίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 14, ἀπέναντι τῇ Γενικῇ Πιστωτικῇ Τραπέζῃ.